

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
14 У 33469/21
Дана 29.05.2023. године
Б Е О Г Р А Д

Управни суд, у већу састављеном од судија: Мире Стевић Капус, председника већа, Тамаре Брешковић Станишљевић и Зоране Брајовић, чланова већа, са судским саветником Мирјаном Лазовић, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца Управе за пољопривредно земљиште Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Србије, Грачаничка бр. 8, Београд, против туженог органа Министарства финансија Републике Србије, ради поништаја решења туженог број: 46-00-00928/2021-13 од 27.10.2021. године, уз учешће заинтересованог лица АА, ..., ..., чији је пуномоћник Зоран Божић, адвокат из Новог Сада, Јована Бошковића бр. 14/8, у предмету враћања одузете имовине, након усмене јавне расправе одржане дана 29.05.2023. године, у нејавној седници већа, одржаној дана 29.05.2023. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

I Тужба СЕ ОДБАЦУЈЕ.

II ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужилац Управа за пољопривредно земљиште Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Србије, Грачаничка бр.8, Београд, да заинтересованом лицу АА ..., ..., надокнади трошкове управног спора у износу од 34.500,00 динара, у року од 15 дана од дана пријема решења.

Образложење

Оспореним решењем одбија се, као неоснована, жалба Републике Србије изјављена против делимичног решења Агенције за реституцију Републике Србије, Подручна јединица Нови Сад, број: 46-028188/2014 од 22.07.2021. године. Ожалбеним решењем, тачком 1. диспозитива, усваја се захтев, враћа имовине и утврђује право својине законском наследнику бившег власника ББ АА у делу од 1/1 иделаних делова, на пољопривредном земљишту и то на: пољопривредном зељмишту на к.п. ..., уписаној у лист непокретности број ... КО Гајдобра, укупне површине 1 ха 29 а 68 м², која је у државној својини Републике Србије, корисник Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде (тачка 1.1); пољопривредном земљишту на к.п. ..., уписаној у лист непокретности број ... КО Гајдобра, укупне површине 1 ха 39 а 38 м², која је у државној својини Републике Србије, корисник Министарство пољопривреде, шумарства и водопривреде (тачка 1.2); 59987/77156 идеалних делова к.п. ..., уписане у лист непокретности број ... КО Нова Паланка, укупне површине 7 ха 71 а 56 м², на делу који је у јавној својини Републике Србије, корисник Министарство пољопривреде,

шумараства и водопривреде (тачка 1.3); 157740/202888 идеалних дела катастарске парцеле број ..., уписане у лист непокретности број ... КО Нова Паланка, укупне површине 20 ха 38 а 88 м², на делу који је у јавној својини Републике Србије, корисник Министарство пољопривреде, шумараства и водопривреде (тачка 1.4); 55948/187186 идеалних делова к.п. ..., уписане у лист непокретности број ... КО Нова Паланка, укупне површине 18 ха 71 а 86 м², на делу који је у јавној својини Републике Србије, корисник Министарство пољопривреде, шумараства и водопривреде (тачка 1.5); 73583/374226 идеалних делова к.п. ..., уписане у лист непокретности ... КО Нова Паланка, укупне површине 37 ха 42 26 м², на делу који је у јавној својини Републике Србије, корисник Министарство пољопривреде, шумараства и водопривреде (тачка 1.6); 76904/98916 идеалних делова к.п. ..., уписане у лист непокретности број ... КО Нова Паланка, укупне површине 9 ха 89 а 16 м², на делу који у јавној својини Републике Србије, корисник Министарство пољопривреде, шумараства и водопривреде (тачка 1.7); 19486/192340 идеалних делова к.п. 920, уписане у лист непокретности број ... КО Нова Паланка, укупне површине 19 ха 23 а 40 м², на делу који је јавној својини Републике Србије, корисник Министарство пољопривреде, шумараства и водопривреде (тачка 1.8); 38161/556206 идеални делова к.п. ..., уписане у лист непокретности број ... КО Плавна, укупне површине 55 ха 62 а 0,6 м², на делу који је у јавној својини Републике Србије, корисник Министарство пољопривреде, шумараства и водопривреде (тачка 1.9); 41922/53920 идеалних делова к.п. ..., уписане у лист непокретности број ... КО Нова Паланка, укупне површине 5 ха 30 а 20 м², на делу који је у јавној својини Републике Србије, корисник Министарство пољопривреде, шумараства и водопривреде (тачка 1.10); тачком 2. диспозитива ожалбеног решења утврђује се да се непокретности из тачке 1. диспозитива враћају у државину законском наследнику бившег власника на следећи начин: непокретности из тачке 1. алинеје 1.1, 1.2. и 1.3 и 1.10. диспозитива враћају у државину законском наследнику бившег власника по истеку уговора о закупу пољопривредног земљишта у државној својини, 320-11-6966/95-2018-14, 320-11-6966/96-2018-14 и 320-11-6966/37-2018-14, а најасније до 31.10.2021. године, ако се купац и законски наследник бившег власника наведен у тачки 1. диспозитива другачије не споразумеју, с тим да закупнину од дана извршности тог решења купац плаћа законском наследнику наведеном у тачки 1. диспозитива, сразмерно враћеном делу; непокретности из тачке 1. алинеја 1.4, 1.5, 1.6 и 1.7 диспозитива враћају се у државину законском наследнику бившег власника истеком рока од три година од дана извршности решења о враћању имовине, с тим да закупнину од дана извршности решења о враћању земљишта, закупни плаћају законском наследнику сразмерно враћеним уделима из тачке 1. диспозитива тог решења, а законски наследник има право на закупнину, али не може једнострано мењати висину закупнине и друге одредбе затеченог уговора о закупу; непокретности из тачке 1. алинеја 1.8. и 1.9. диспозитива враћају у државину законском наследнику бившег власника даном правноснажности тог решења. Тачком 3. диспозитива ожалбеног решења утврђује се да ће на основу тог решења, а по правноснажности, надлежни орган за упис права на непокретностима извршити упис права својине на враћеним непокретности из тачке 1. диспозитива тог решења, у корист АА у уделима описаним као у тачки 1. диспозитива тог решења. Тачком 4. диспозитива ожалбеног решења налаже се надлежном органу за упис права на непокретностима да на основу тог решења, а по његовој правноснажности, изврши брисање свих хипотекарних терета забележених у било чију корист на непокретностима из тачке 1. диспозитива тог решења. Тачком 5. диспозитива ожалбеног решења утврђује се да је враћена имовина у

слободном промету, а да Република Србија, Аутономна покрајина Војводина, односно јединица локалне самоуправе, имају право прече куповине приликом првог отуђења. Тачком 6. диспозитива ожалбеног решења утврђује се да ће о преосталом делу захтеву о коме није одлучено тим решењем, а који се односи на к.п. старог премера број ..., површине 631 кв.хв. и број ..., површине 634 кв.хв., све КО Гајдобра, бити одлучивано накнадно, када се за то стекну сви законом прописани услови.

У тужби поднетој Управном суду дана 17.12.2021. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа. Наводи да су своју одлуку и првостепени и другостепени орган донели на основу налаза и мишљења вештака, те се у оба решења наводи да је вештак изјавио да не постоје адекватне парцеле у КО Гајдобра, КО Бачка Паланка, КО Нова Гајдобра, КО Параге, у смислу површине предметних парцела наведених у табели коју је сачинила Управа за пољопривредно земљиште, у складу са чланом 3. став 2. Уредбе. Такође се наводи да је вештак утврдио да су у КО Бачка Паланка, КО Пивнице, КО Деспотово, КО Силбаш, КО Гајдобра и КО Нова Паланка, преостале катастарске парцеле чије су површине мање од 1 ха, те да као такве нису адекватне за повраћај по наведеном предмету. Указује да је чланом 2. став 5. Уредбе прописан редослед враћања пољопривредног земљишта, док се не исцрпи утврђена површина, односно истом није прописано да је површина пољопривредног земљишта исцрпљена када су остану катастарске парцеле површине мање од једног хектара. Колика је укупна површина пољопривредног земљишта преосталог за враћање на територији јединица локалне самоуправе Бачка Паланка не може се утврдити из налаза вештака који је прихватио поступајући орган, јер у истом нису побројане катастарске парцеле чија је површина мања од једног хектара, нити је наведена површина за сваку преосталу парцелу појединачно. То што је нека парцела површине мање од једног хектара, по мишљењу тужиоца, не може бити разлог за изузимање исте из поступка враћања имовине, те је вештак прво за враћање морао одредити земљиште из катастарске општине на којој је одузето (и катастарске парцеле чија је површина мања од једног хектара), затим земљиште из суседне катастарске општине (и катастарске парцеле чија је површина мања од једног хектара), па са осталих катастарских општина на територији јединице локалне самоуправе (и катастарске парцеле чија је површина мања од једног хектара) и тек након тога из суседне јединице локалне самоуправе. Како је вештак за враћање предложио и катастарску парцелу из суседне јединице локалне самоуправе, у општини Бач, у КО Плавна, а да пре тога није исцрпљена површина пољопривредног земљишта одређеног за враћање на територији јединице локалне самоуправе Бачка Паланка, по мишљу тужиоца, није примењен редослед враћања пољопривредног земљишта прописан чланом 2. став 5. Уредбе. Са наведених разлога, предложио је да суд тужбу уважи и поништи оспорено решење.

Тужени је у одговору на тужбу који је у суд примљен 19.04.2022. године, предложио да се тужба одбије, као неоснована, будући да тужилац у тужби није изнео нове чињенице нити је приложио нове доказе, па је стога остао при разлозима изнетим у оспореном решењу.

Заинтересовано лице АА је у одговору на тужбу, преко пуномоћника, који је у суд примљен 29.03.2023. године, као и поднесцима од 24.01.2022. године, 18.07.2022. године, 01.11.2022. године и 29.11.2022. године, навела да сматра да је оспорено решење туженог органа донето у складу са законом. Дакле, имајући у виду

налаз и мишљење вештака да су слободне парцеле за на делу општине Бачка Паланка исцрпљене и да је предложио да се подносиоцу захтева овде заинтересованом лицу врати земљиште које се налази на територији суседне јединице локалне самоуправе, општине Бач, то је неоснован тужбени навод да није примењен редослед враћања пољопривредног земљишта у складу са чланом 2. став 5. Уредбе. Предлаже да суд одбије тужбу као неосновану а тужиоца обавезе да заинтересованом лицу надокнади трошкове за састав одговора на тужбу у износу од 33.000,00 динара и таксе на одговор на тужбу у износу од 30.000,00 динара.

Управни суд је дана 29.05.2023. године одржао усмену јавну расправу, применом члана 34. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС”, бр. 111/09), у присуству пуномоћника заинтересованог лица, а у одсуству уредно позваног тужиоца и туженог, сагласно одредби члана 38. истог закона.

У речи на усменој јавној расправи, пуномоћник заинтересованог лица АА из ..., је изјавио да остаје у свему при наводима изнетим у одговору на тужбу. Посебно је указао да у смислу одредбе члана 11. Закона о управним споровима, тужилац нема активну легитимацију за учешће у овом спору, јер је само корисник предметног земљишта, чији је власник Република Србија и која је једина могла да има својство тужиоца у овој ствари. Предложио је да суд тужбу у целости одбије, а трошкове управног спора је тражио на име састава одговора на тужбу у износу од 33.000,00 динара и приступа на данашњој усменој расправи у износу од 33.000,00 динара.

По разматрању навода тужбе, одговора на тужбу туженог органа и заинтересованог лица, те изјава пуномоћника заинтересованог лица АА из ... дате на усменој јавној расправи, као и након извођења доказа увидом и читањем исправа које се налазе у списима предмета туженог органа, који су достављени суду и свих списа ове управне ствари, Управни суд налази да тужилац није активно легитимисан за подношење тужбе.

Одредбом чл. 10. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС” број 111/09), прописано је да су странке у управном спору тужилац, тужени и заинтересовано лице, а одредбом чл. 11. став 1. истог закона, да тужилац у управном спору може да буде физичко, правно или друго лице, ако сматра да му је управним актом повређено неко право или на закону заснован ни интерес.

Одредбом члана 1. став 3. Закона о пољопривредном земљишту (“Службени гласник РС”, бр. 62/2006...95/2018) прописано је да се овим законом образује Управа за пољопривредно земљиште (у даљем тексту: Управа), као орган управе у саставу министарства надлежног за послове пољопривреде (у даљем тексту: Министарство) и уређује њен делокруг.

Одредбом члана 26. став 1. тачка 4) Закона о управним споровима, прописано је да ће судија појединац решењем одбацили тужбу ако утврди да се управним актом који се тужбом оспорава не дира очигледно у право тужиоца или негов на закону засновани интерес, а одредбом става 2. истог члана закона, прописано је да ако судија појединац пропусти да одбаци тужбу из разлога из става 1. овог члана, то ће учинити веће суда.

Из списка које је тужени орган доставио уз одговор на тужбу произлази да је против првостепеног решења, којим је одлучено о захтеву АА из ..., жалбу поднела Република Србија, чији је законски заступник Државно правобранилаштво, о којој жалби је и одлучено решењем које је оспорено тужбом у овом управном спору. Имајући у виду да је тужбу поднео в.д директора Управе за пољопривредно земљиште, која је орган у саставу Министарства пољопривреде, шумарства и водопривреде Републике Србије, а да Министарство пољопривреде, као корисник предметног земљишта, коме је ожалбено делимично решење и уручено, није изјавио жалбу против тог решења, то је суд нашао да је тужба поднета од стране неовлашћеног лица, јер оспореним решењем није одлучивано о жалби тужиоца у овом управном спору, са којих разлога тужилац није активно легитимисан за подношење тужбе.

Код наведеног, Управни суд је, применом одредбе члана 26. став 2, у вези става 1. тачка 4) Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива решења.

Суд је применом одредби члана 66, члана 67. и члана 74. Закона о управним споровима и сходном применом одредбе члана 153. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС” број 72/2011...18/20), у ставу II диспозитива решења, обавезао тужиоца да заинтересованом лицу АА из ... накнади трошкове управног спора у износу од 34.500,00 динара, од чега за састав одговора на тужбу 16.500,00 динара и приступа на усмену јавну расправу у износу од 18.000,00 динара, у складу са Тарифним бројем 43. и Тарифним бројем 44. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС”, број 121/12...37/21), док је у преосталом износу нашао да је захтев за накнаду трошкова неоснован, јер није опредељен у складу са Тарифом о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 29.05.2023. године, 14 У 33469/21

Записничар
Мирјана Лазовић, с.р.

Председник већа – судија
Мира Стевић Капус, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

МК